

Det forsvundne træ

Ude i skoven der hører til Gl. Ryom var der et træ som vi børn altid skulle hen til og det var både os og grevens børn. Vi rendte jo altid sammen - dengang var der jo ingen PC og andre ting. Da foregik al fritid ude i mark og skov (næsten). Lidt fiskeri blev det da også til.

Greven var jo en ivrig jæger og gik tit en tur med knækket gevær sammen med yngste søn, der så bar den normale stok og selvfølgelig gik han pænt bagved sin far og da var det at en stor kronhjort sprang ud på skovvejen! Greven lagde an og skød ham ned og i samme åndedrag kom en ræv ud og blev nedlagt med det bagerste løb - dette at få både hjort og ræv i samme ladning og på samme sted var lidt af en bedrift.

Det er så her træet kommer ind! For nu skulle der rides i træet og det var både dato og årstal, samt hvor stor hjorten var. Den slags regnes jo ud i ender eller hornspidser og dette var en 14 ender, som regnes til de største. Greven gik jo altid med en skovriderkniv og den kan ride i træ og er jo beregnet til at afmærke de træer der skal fældes, og her var det så noget andet der blev markeret.

Nu skulle der jo hjælp til for at få dyrene hjem til slottet og der var far med samt en hestevogn fra gården til hjemtransport, og jeg husker at far fortalte om greven, der skar "stenene" af hjorten og smed dem til den gamle jagthund, der fik et måltid ud af dem. Geviret blev hængt op på slottet i den lange hall sammen med mange andre trofæer fra nær og fjern. Bagfjeringer blev røget ved slagteren og noget blev saltet ned. Far fik da et af de røgede lår og måske mere småkød tror jeg.

Nu vi snakker om skovriderknive husker jeg at min bror just engang bøjede spidsen på en billig lommekniv, og den kunne så bruges på samme måde, og det gjorde han så rigeligt på grevens træer i skov og park. Han gik jo ikke i skole dengang, men kunster kunne han godt lave (andre kunne også). Greven opdagede det en dag, og hver gang han så det snakkede han om laban og lille bandit samt andre tilhørende ord. Jeg tror far fik ødelagt kniven derefter.

I januar 1954 blev jeg ansat på Gl. Ryom som altnuligmand i et halvt år, og det var så her jeg ville vise den nye forvalter/bestyrer det berømte træ.

Og så var det savet ned og væk! - men alligevel skulle hele historien frem også dengang - nå, det var en god tid i det halve år med mange forskellige job, opmudring i å og sø i voldgrave samt i grøfter og så var der også lidt markarbejde med hø og roer, ja, og med tækkearbejde på den store lade, men jeg må da også nævne at turbinen der trak elværket m.m. denne vinter blev taget op af fabrikkens folk samt os - det var så meningen at den nye ejer ville have en vandmølle til pynt, men dette blev nu aldrig til noget og jeg tror at det var fordi la Cour anlagde sag mod slottet og ville have sænket vandstanden i engene ud mod Vallumsøen, idet disse enge mest var opkøbt af Pindstrup Mosebrug til tørvesmuld.

Til denne retssag var jeg indkaldt som vidne, idet jeg fandt de faste udløb fra voldgrav og mølledam, der klart viste at vandet skulle nå dertil. Nå, enden blev at vandstanden ved turbineindgang måtte være 45 cm. Og ejer skulle selv indmure højdemærker.

Farbent